

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Alexandry Chrdleové a přísedících Evy Bulantové a Ing. Miloslava Mašaty v hlavním líčení konaném dne 29. 1. 2019,

takto:

Obžalovaná

M. R.

narozená studentka trvale bytem
Ke fakticky

je vinna, že

dne 1. 5. 2018 v přesně nezjištěné době okolo 7,30 hodin v místě svého bydliště v obci poté, co její sestra H. R. narozená vylezla na seník, obžalovaná, která stála pod seníkem, uslyšela zvuky potyčky a souboje a volání sestry „M. R. pojď sem“, vylezla nahoru na seník, kde uviděla bratra J. R. narozeného jak nad sestrou, která ležela na boku, klečí s nožem v pravé ruce, poškozeného povalila na záda, obkročmo jej zaklekla, kolena mu zafixovala ruce v oblasti loktů způsobem, který mu znemožňoval pohyb, poté mu z ruky vytrhla kuchyňský nůž o délce čepele 9 cm a celkové délce 18,5 cm, který uchopila do pravé ruky a opakovaně, v úmyslu usmrtit, zasadila poškozenému uvedeným nožem nejméně třináct bodnořezných ran do oblasti krku, vedených malou až velkou intenzitou, čímž mu způsobila rozsáhlou hlubokou ránu pravé přední části krku, zasahující až k páteři, s přetětím podkoží a svalstva s krevními výrony, přetětí všech nervové cévních struktur vpravo, včetně společné krkavice a zevní i vnitřní hrdelní žíly, nářez hrtanu pod poklůpkem, nářez a vícečetné bodnořezné rány hltanu, povrchní bodné poranění pravého laloku štítné žlázy s krevním výronem pod jejím pouzdrém, rozsáhlou bodnořeznou ránu na levé ploše krku vpravo, tři bodnořezné rány na krku vlevo u těla dolní čelisti, zasahující ke kosti, ránu při

levém rameni a ránu na zádech pod šíjí vpravo zasahující do podkoží, přičemž poškozený v důsledku vykrvácení při mnohočetných hlubokých bodnořezných ranách krku na místě zemřel, a tohoto jednání se dopustila s ohledem na předchozí zkušenosti s agresivním chováním poškozeného vůči sobě, sestře H. R. a matce M. R. které spočívalo v opakovaných výhrůžkách způsobením závažné újmy, ohrožování nožem, opakovaných úderech pěstmi a různými předměty, tahání za vlasy, napadení H. R. držením hlavy pod vodou a způsobením rány na hlavě, se kterým musela vyhledat lékařskou pomoc

tedy

jiného úmyslně usmrtila v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného,

tím spáchala

zločin zabití podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků**

podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) roků**

podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR, Vinohradská 2577/178, 130 00, Praha 3, odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních

podle § 81 odst. 3 tr. řádu bude zničen modrý kuchyňský nůž o délce čepele 9 cm a celkové délce 18,5 cm

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů, které byly soudem provedeny v hlavním líčení, vzal soud za prokázaný tento skutkový děj. Obžalovaná M. R. žila společně se svojí matkou M. R. a sourozenci H. a J. za poměrně nestandardních podmínek v domku na adrese [redacted]. Vztahy mezi matkou obžalované, obžalovanou a sestrou H. na straně jedné a J. R. na straně druhé nebyly v posledních letech dobré, a to zejména pro psychické problémy, vzteklé a agresivní chování poškozeného J. R. jeho napadání a výhrůžky. Vše vyvrcholilo dne 1. 5. 2018 v přesně nezjištěné době okolo 7,30 hodin, po té co M. R. odjela za svými rodiči. Obě sestry šly na seník pro seno, aby nakrmily zvířata. H. R. vylezla po žebříku na seník a obžalovaná na ní čekala dole. Najednou obžalovaná uslyšela zvuky potyčky a souboje a volání sestry „M. pojď sem“, a proto vylezla nahoru na seník, kde uviděla bratra J. R. který klečel nad sestrou ležící na boku, s nožem v pravé ruce. Obžalovaná ve strachu o sestru a v souvislosti s předchozím chováním poškozeného jej povalila na záda, obkročmo ho zaklekla a kolena mu zafixovala ruce v oblasti loktů, až se poškozený nemohl hýbat. Pak mu z ruky vytrhla kuchyňský nůž o délce čepele 9 cm a celkové délce 18,5 cm, který uchopila do pravé ruky a opakovaně poškozenému zasadila nejméně třináct bodnořezných ran do oblasti krku, vedených malou až velkou intenzitou. Obžalovaná poškozenému způsobila rozsáhlou hlubokou ránu pravé přední části krku, zasahující až k páteři, s přetětím podkoží a svalstva s krevními výrony, přetětí všech nervově cévních struktur vpravo, včetně společné krkavice a zevní i vnitřní hrdelní žíly, nářez hrtanu pod poklůpkem, nářez a vícečetné bodnořezné rány hltanu, povrchní bodné poranění pravého laloku štítné žlázy s krevním výronem pod jejím

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

pouzdrém, rozsáhlou bodnořeznou ránu na levé ploše krku vpravo, tři bodnořezné rány na krku vlevo u těla dolní čelisti, zasahující ke kosti, ránu při levém rameni a ránu na zádech pod šíjí vpravo zasahující do podkoží. Poškozený v důsledku vykrvácení při mnohočetných hlubokých bodnořezných ranách krku na místě zemřel.

2. Obžalovaná v přípravném řízení vypověděla, že když k jejímu jednání došlo, měla velký strach o sestru, ale většinu toho, co se stalo, si nepamatuje. Pak na ni sestra křičela, aby toho nechala. Toho dne vstala kolem 6,00 hodin a šly se sestrou vyprovodit matku. Potom šly na seník pro seno, aby nakrmily zvířata. Sestra vylezla po žebříku nahoru a nahoře došlo k nějaké potyčce. Obžalovaná slyšela zvuky souboje, šramot a křik.....“něco jako M [redacted] pojď sem“...., proto vylezla nahoru a viděla bratra, jak nad sestrou, která byla na boku, klečí s nožem v pravé ruce. Zdálo se jí, že bratr sestru ohrožuje. Povalila ho na zem, obkročmo si na něj sedla a rozřezala mu krk z obou stran. Bratr za celou dobu nic neřekl. Pak sestra sešla dolů a ona zůstala na místě a asi po půl hodině přivolaly Policii.

3. Bratr se v minulosti choval agresivně, několikrát jí i sestru uhodil a jednou sestra byla s rozbitou hlavou ošetřena v nemocnici. Stav bratra nebyl dobrý, několikrát se pokusil o sebevraždu a ve volném čase vyráběl sekery, nože a jiné zbraně. Sestru neustále z nudy mlátil a obžalovanou sešvihal kabelem. Choval se agresivně, když mu vzaly nějaké jeho věci. Jednou napadl i matku. Takto se choval posledních pět let. Matka jim doporučila, aby se sestrou chodily kvůli bratrovu chování všude spolu. Obě se bratra bály. Bratr měl nejprve na gymnáziu výborné výsledky a hodně kamarádů, ale ve druhém ročníku se situace změnila. Nechodil do školy a neměl žádné kamarády. Pořád seděl u počítače a pil alkohol. Použitý nůž byl jejich kuchyňským nožem. Před inkriminovanou událostí obžalovaná bratra naposledy viděla v domě, když byl u sebe v pokoji a v kuchyni, kde si balil nože.

4. Před soudem obžalovaná vypovídala v podstatě shodně a některé okolnosti doplnila. Zopakovala, že s bratrem byly veliké problémy. Začal pít alkohol a byl za to vyloučen ze školy. Byl stále doma a jen hrál na počítači. Kdykoliv mu něco řekly, odpovídal pouze posunky a zvuky. Asi týden před událostí se stalo, že zase doma zcizil lahev alkoholu a poté ji vypil. Matka mu to vyčetla a on odešel z domu, a když odcházel, bral si různé své věci, ale i kuchyňské nože. Poté, co bral doma nože, setra se podívala do jeho batohu a on na ní s jedním nožem zaútočil. Honil ji po domě a musela se schovat do sklepa. Během tohoto týdne se domů vracel, jak postupně zjišťovaly. Našly ho např. v podkroví pod střešou, kde si dělal i oheň. Vždy ho znovu vykázaly. Matka říkala, aby s H [redacted] chodily všude spolu, že je bratr nebezpečný. Většinou obžalovaná měla na obranu u sebe pepřový sprej. Jednou přišla k bratrovi do pokoje hledat láhve od alkoholu a on jí začal kabelem švihat přes záda. V kapse měla pepřový sprej, který mu nastříkala do očí, a on následně zavolal na policii o pomoc. Bratr se opakovaně pokoušel o sebevraždu, ale většinou tyto pokusy dělal jako demonstraci toho, co tělo zvládne. Jedl různé jedovaté věci a testoval, co jeho tělo snese. Někdy byl bratr bez problémů a pak jako by přepnul a byl agresivní, odpovídal pouze zvuky a nebyl schopen cokoliv dělat kromě hraní na počítači a konzumace alkoholu.

5. Když toho dne sestra vylezla pro seno na seník, obžalovaná uslyšela rachot a výkřiky sestry. Když pak vylezla na seník, sestra ležela na boku, jednu ruku měla na hlavě a druhou na břicho a bratr nad ní klečel s nožem. Obžalovaná na něj skočila, ale víc si nepamatuje. Pouze si vzpomíná, jak na něm klečí a má v ruce nůž. V tu chvíli se snažila pochopit, co se stalo a zjistit mu tep. Na seníku nebylo dobře vidět, bylo šero a viděla pouze černé skvrny. Došlo jí, co to je a snažila se bratrovi zjistit tep a v momentě, kdy se jí do rány zabořila ruka, pochopila, že už je pozdě. Sestra se probírala a obžalovaná následně zavolala policii. Obžalovaná se domnívá, že sestra byla udeřena do hlavy tak, že upadla do bezvědomí. Když vylezla na seník, bratr měl v ruce nůž, držel ho směrem k sestře, ale nepohyboval se. Bratra přemohla, ale neví jak, ale to, že jej přemohla, si

vysvětluje tím, že bratr poslední rok hodně hrál na počítači a neměl žádný pohyb. Obžalovaná neví, kolika ranami bratra zasáhla.

6. Se sestrou má obžalovaná dodnes velmi vřelý vztah. S bratrem měli také dobrý vztah, ale neměli si co říci a cítila, že s ním něco není v pořádku. Situace se vyhrotila v posledních šesti měsících, když už byl bratr vyloučen ze školy. Snažily se, aby si došel k lékaři a na pracovní úřad, ale on nechtěl.

7. H. R. sestra obžalované, vypověděla, že ráno šly s M. pro seno. Vylezla nahoru na seník, a když nabírala seno, slyšela šramot, otočila se a zjistila, že je tam bratr, který jí praštil do hlavy. Je možné, že když na seníku bratra uviděla, řekla.....“M. je tady“...., ale jinak nic neříkala. Bratr jí praštil pravou rukou do levého spánku, ale neví, zda pěstí, otevřenou dlaní či nějakým předmětem. Bratr nic neříkal, ale měl výraz jako blázen, agresivní pohled. Spadla na pravý bok a pak si až pamatuje, že sestra klečela na bratrovi, který měl zafixované ruce, a sestra měla v pravé ruce nůž, který byl od krve.

8. Bratr ji neustále napadal. Týden před událostí, když odcházel do lesa, bral si sebou několik nožů z kuchyně. Říkala mu, že nejsou jeho a on se na ní s jedním nožem vrhl. Utekla před ním do sklepa. Topil jí v řece a asi před dvěma roky jí stáhl pod vodu a tam jí držel. Jednou jí rozbil hlavu a byla ošetřena v nemocnici. Začala si psát deník, kde popisovala, co jí dělá, protože toho měla plnou hlavu.

9. Také svědkyně v hlavním líčení vypovídala shodně. Probrala se, až když sestra klečela na bratrovi a měla v ruce nůž a bratr už nedýchal, byl mrtvý. To je první věc, kterou si pamatuje. Bratr se nehýbal a nedýchal. Svědkyně mu tep nezkoušela a neví, zda mu ho zkoušela sestra. Pak slezly ze seníku a M. šla pro telefon, aby zavolala na policii. Se sestrou se o ničem nebavily, asi vůbec nemluvily.

10. Bratr jí na seníku praštil do hlavy, dal jí ránu pěstí do levého spánku. Svědkyně si není jistá, zda to byla rána pěstí nebo otevřenou dlaní, ale šlo o velkou ránu a asi to musela být rána pěstí, až upadla do bezvědomí. Když vylezla na seník a viděla bratra, měla strach a zaplavila jí panika, protože týden před tím, když bratr odcházel z domu, bral si nože a ona mu řekla, že to nejsou jeho nože a on se na ní s jedním nožem vrhnul a měl šílený výraz. Vypadal, jako by jí chtěl zabít a musela se před ním schovat do sklepa. Svědkyně si myslí, že bratr měl psychické problémy, často pil alkohol.

11. Na základní škole se bratr kamarádil s několika spolužáky a na gymnáziu asi se dvěma. Jedna jeho kamarádka se léčí na psychiatrii. Bratr napadl i maminku, praštil jí pěstí a rozbil jí brýle. Bylo to asi v roce 2016. Bratr nějakou dobu žil u otce, protože ho máma nezvládala. Zpočátku se mu tam líbilo, protože tam nemusel nic dělat, ale když ho otec začal mlátit, tak se chtěl vrátit domů. Svědkyně někdy bratra vyhledávala, když byl v pohodě a dalo se s ním bavit a hrát. Bratra se ale bála. Jednou jí bratr rozbil hlavu a musela na ošetření do nemocnice. Tehdy do ní bratr strčil, až se o něco udeřila. Viděl, že jí teče krev, ale odešel pryč. Také jí topil, a to vícekrát. Nikdy to nebyla pouze hra, držel ji ve vodě a pak jí tam nechal. Naposledy se to stalo asi v létě 2017. Bratr byl podmíněně vyloučen ze školy s podmínkou, že pokud nepůjde k psychiatrovi, tak ho ze školy vyloučí. Bratr si nože vyráběl a také si je bral z kuchyně a měl nože i u počítače.

12. Svědkyně si psala deník o tom, co se s bratrem děje a co jí udělal, protože už toho bylo tolik, že to musela napsat. Se psáním deníku začala asi před 3-4 roky. Deník dala po inkriminované události policii. Ve spise je přepis deníku s poznámkami, které psala sama, když jí o to obhájce obžalované požádal.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

13. M. R. matka obžalované, toho dne ráno kolem 7,00 hodin odjela ke svým rodičům. Po jejím návratu již byli přítomni policisté. Posledních 14 dní byly se synem velké problémy, odmítal chodit do školy a odmítl se registrovat na úřadu práce. Neustále měl u sebe nějaký alkohol a z domu odnášel různé věci, knížky a šperky. V pondělí před událostí vypil láhev drahého alkoholu, což mu vyčetly a on si sbalil deku a své věci a odcházel z domu. H. s M. pak říkaly, že před nimi šermoval nožem a H. se musela před ním schovat ve sklepe. Pak zjistily, že vlezl do domu střechou. Byla jednou v domě sama a slyšela ho. Ptala se, co tam dělá a říkal, že jí do toho nic není. Strčil do ní a šel do kuchyně. Vyhodila ho, a když dcery přijely, byl na zahradě a předstíral klid a četl si knížku. Dcery ho vyhazovaly a on nakonec odešel. Večer kolem 22,00 hodin ho dcery našly na zahradě a znovu ho požádaly, aby odešel. Vyhazovaly ho z důvodu jeho stoupající agresivity v posledním půl roce. Syn kradl a ničil jim věci. Neustále vyráběl nějaké zbraně. Když byl naposledy v domě den před událostí, odcházel asi v 11,00 hodin, měl klacek, smotanou deku a batoh, ve kterém měl sekeru a nože.

14. Před soudem svědkyně uvedla, že hlavním důvodem nešťastné události bylo synovo chování v posledním půlroce, kdy přestal chodit do školy. Ve třetím ročníku si mohl dle povolení školy sám psát omluvenky a tyto si chvíli psal, ale od ledna do školy nechodil vůbec. Dne 26. 1. 2018 byl vyloučen z gymnázia, ale odmítl jít na pracovní úřad a představoval si, že ho matka bude živit. Peníze na své osobní potřeby získával tak, že v domě kradl menší věci a prodával je. Prodal učebnice a peníze použil na nákup alkoholu. Syn se s nimi hádal a na různé časové úseky odcházel z domu. Asi týden před událostí opět doma sebral nějaké věci a alkohol, pohádali se a on odešel a asi 10 dnů o něm nevěděly. Asi den před událostí zůstala svědkyně doma a potkala ho v domě. Ptala se ho, jak se do domu dostává a řekl, že přes keř se dostane na přístavek a na střechu, dá pryč tašky a vlezle dovnitř. Celou dobu v domě přebýval na půdě nad podkrovní místností. Svědkyně syna prosila, aby odešel, pokud se sebou nechce nic dělat. Vzal si svoje věci a odešel. Asi ve 22,00 hodin ho opět našly u domu. Opět odešel a druhý den došlo ke kritické události.

15. Syn neustále napadal a svědkyně si myslela, že se jen škorpí. H. nežalovala na bratra, protože se bála, že by ji za to zbil. Týden před událostí ji zahnal s nožem v ruce do sklepa. Svědkyně problémy s H. v jeho dětství neřešila a od jeho 15 -ti roků se snažila, aby se dostal do péče psychologů. Byla s ním v krizovém centru v léčebně v Bohnicích a snažila se, aby tam mohl chodit na ambulantní léčbu, ale říkali, že mají plno. H. dostal důtku ve škole za nechození do školy a dostal za úkol chodit k psychiatrovi. Byli objednáni až na 20. 9. 2018, ale druhý den bylo synovi 18 let a řekl, že nikam nepůjde. Když něco nebylo v souladu s jeho názorem, měl záchvat vzteku. Pak se s nimi nebavil a po dvou dnech přišel a dělal, že se nic nestalo. Nesnesitelná situace byla od prosince 2016 do ledna 2017.

16. Syn byl nějakou dobu u svého otce, který před tím o své děti nejevil žádný zájem. Když bylo synovi 15 roků, zlobil a svědkyně to přičítala pubertě, a proto dohodla jeho 14 -ti denní pobyt u otce. Asi po pěti dnech volali, že se mu u otce líbí a chce tam zůstat, s čímž souhlasila. Asi po 2 měsících se synovi u otce přestalo líbit. Začal si vymýšlet, že došlo k pokusům o sebevraždu, což nebyla pravda, protože on neustále zkoušel chemické látky, např. snědl durman či štědrénc odvislý. U otce to začal využívat jako důvod, aby chodil k psychologovi. Pak až do prvního ročníku gymnázia se choval přijatelně, protože se bál, že by se musel k otci vrátit.

17. Syn H. napadal od dětství, resp. od základní školy. Problém byl v tom, že on ji napadl a ona k němu zase šla a ve chvíli, když ho rozzlobila, on jí zase něco udělal, ale ona se to bála říci, protože by v napadání pokračoval. Dělal jí věci, které nebyly vidět, např. jí pomočil hračky, ale ona to neřekla. Svědkyně neví, zda výchovu syna nezvládla. Byl velmi dobrý student do konce prvního ročníku gymnázia. Snažila se mu domlouvat, ale asi to nefungovalo. Domnívala se, že by mohl být autista, nebo tam mohla být nějaká duševní porucha. Se synem navštívila školního

psychologa, povídali si tam o tom, že ubližuje H. a slíbil, že s tím přestane. Říkal to, co chtěla psychologka slyšet. Syn byl agresivní vždy, když s ním někdo i jen částečně nesouhlasil. Dostal nezvladatelný záchvat vzteku. Intenzita útoků na H. vzrůstala v posledním půlroce.

18. A. R. otec obžalované, vypověděl, že se odstěhoval, když bylo M. 6 roků a od té doby s dětmi nebyl v kontaktu. Kdykoliv chtěl přijet, jejich matka řekla, že přijedou oni za ním, což se několikrát stalo. O prázdninách roku 2014 M. R. volala, že si se synem neví rady a zda by nemohl být chvíli u nich. Poté ho přivezla a J. po týdnu řekl, že by u nich chtěl zůstat. Svědek to oznámil matce a ta souhlasila. Zařídil synovi v I. školu a kontaktoval pracovníky OSPOD ve V. Syn začal chodit do školy v I. a až do konce října bylo vše bez problémů. Jezdil do Prahy a jednou přivezl balíček s marihuanou a tak ho svědek odvezl na policii. Mezitím se svědek domlouval s bývalou manželkou, že by si syna vzal do péče, ale v říjnu H. oznámil, že se vrací zpět do Prahy. Jednou přišel H. domů, kvůli něčemu se začali hádat a on lhal, a proto mu otec dal facku.

19. Svědek kontaktoval také pracovníky OSPOD v I. kteří udělali kontrolu v D. a poté mu poslali dopis, co se tam děje. Proto svědek žádal, aby mohl mít dvě mladší děti ve své péči a podal příslušný návrh u Obvodního soudu pro Prahu 6. Bývalá manželka děti přesunula papírově k babičce, která bydlí v Praze 6, a zde bylo vše v pořádku, a proto po dohodě s H. žádost vzal zpět. Od té doby s ním syn nekomunikoval. Svědek posílal SMS zprávy dětem k svátku a k narozeninám, ale nepřišla žádná odpověď. M. naposledy viděl v říjnu 2014, když s matkou přijela pro syna.

20. Ve škole v I. syn chodil do deváté třídy a měl výborný prospěch a měl dále pokračovat na lékařském lyceu. Nebyl agresivní, ale spíše uzavřený. Po týdnu, kdy u nich byl, stávající manželka svědka byla dlouhodobě nemocná a čas s H. trávila zejména ona. Hodně si spolu povídali. Říkal, že se v D. starají o velké množství psů. Matka domů přivedla také ovce a kozy a musel si doma vydobýt pozici, aby si mohl např. umýt hlavu, protože sestry mu nenechají teplou vodu. Měl postel, ze které mu koukaly nohy. Otec synovi věřil, protože ze stejných důvodů ze společné domácnosti odešel. Deník, který si syn psal, nechal ležet na stole v pokojíčku, a když tam žena uklízela, našla ho. Deník si pak syn odvezl. V deníku psal, že se jeho matka zbláznila, není to k žití, a že se pokouší zabít, jen musí promyslet způsob.

21. Ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, jsou podrobně popsány úrazové změny, které byly zjištěny. Popsán je i mechanismus vzniku zranění. Zranění vznikla účinkem hroznatého ostrého nástroje, např. kuchyňského nože. Z různé hloubky ran je jasné, že byly vedeny různou intenzitou. Všechna bodnořezná poranění měla známky životní reakce a vznikla v krátkém časovém intervalu. Smrti poškozeného nebylo možné zabránit. Výpovědi obžalované lze dobře zjištěná zranění vysvětlit. Nebyly zjištěny žádné známky sebeobrany poškozeného. Příčinou jeho smrti byl krvácivý šok při otevřených bodnořezných ranách krku. Pořadí vzniku jednotlivých ran nelze přesně stanovit, lze však předpokládat, že jako první vznikly rozsáhlé hluboké splývající rány na pravé straně krku, po kterých již poškozený nebyl schopen aktivního jednání a ani sebeobrany.

22. Znalci v hlavním líčení doplnili, že všechna drobná zranění v písemně zpracovaném posudku uvedená, nevznikla v souvislosti s útokem obžalované na poškozeného. Nelze vyloučit, že krevní výron v měkkých pokrývkách lebních nevznikl při útoku a většina drobných poranění na těle byla staršího data nebo různého stáří a vznikla v době před útokem. Řada drobných defektů mohla vzniknout při pobytu poškozeného na seníku od sena či drobného hmyzu apod.

23. Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, v krvi poškozeného nebyl zjištěn žádný alkohol, v krevním séru a moči nebyla prokázána přítomnost toxikologicky

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

významných látek, imunochemický test moči na přítomnost benzodiazepinů, amfetaminu, kanabinoidů, opiátů a kokainu byl s negativním výsledkem.

24. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, bylo zjištěno, že obžalovaná netrpí a netrpěla duševní chorobou ve vlastním slova smyslu či obdobnou duševní poruchou. V době rozhodné u obžalované probíhal vystupňovaný nezvládnutý afekt, nikoliv patický. Schopnosti ovládací a rozpoznávací byly podstatně sníženy, nebyly však vymizené a ani se vymizení neblížily. Obžalovaná má celkově nadprůměrnou úroveň intelektu, kognitivní funkce jsou plně zachovalé a v jednotlivých fázích paměti jsou výkony spolehlivé. Její psychologicky standardně strukturovaná osobnost je bez zásadní psychopatologie. Emocionalita je rozvinutá, přiměřeně vyvážená, afektivita regulovaná, bez tendencí k impulzivní reaktivitě nebo nezdrženlivosti. V zátěži má sklon k rozvoji úzkostně depresivní symptomatiky. Obecná věrohodnost obžalované není snížena. Prognóza resocializace je reálná a velmi dobrá. Primární motivace jejího jednání pramenila z výrazných obav a z akutního strachu o sestru, který v silném emocionálním prožitku vyhodnotila jako strach o život. Afektivní jednání bylo ohraničeno časově a bylo vázané na určitou konkrétní konstelaci situačních podmínek.

25. Z výsledku znalce psychologa v hlavním líčení ještě vyplynulo, že z údajů, které znalci měli dispozici, nedošli k závěru, že by se obžalovaná chovala dominantně a sebe prosazujícím způsobem. Ještě nemá vytvořenou primární sociální strukturu. Pokud obžalovaná samotný děj nebyla schopná popsat s tím, že si děj útoku nepamatuje, z psychologického hlediska nešlo o žádnou abnormní chorobou reakci. K jejímu jednání vedl vystupňovaný afektivní prožitek a jednání bylo vedeno primárně emotivními stavy, prožitky a obavami a vystupňovalo se do té míry, že potlačilo určitou racionální kontrolu chování, ale stále šlo o chování vědomé a volní. Pouze na vrcholu jednání, kdy schopnosti autoregulace byly sníženy, a chyběl boj motivů, obžalovaná volila první volbu, která vyplynula z dané situace.

26. Také znalec psychiatr před soudem písemně zpracovaný posudek doplnil, když uvedl v podstatě shodně se znalcem psychologem, že se obžalovaná v okamžiku útoku se nacházela ve velmi intenzivní afektivní situaci, kdy zátěž převyšovala adaptační schopnosti a afekt se stává tzv. nezvládnutý a vystupňovaný. V tomto nezvládnutém vystupňovaném afektu se člověk chová způsobem, jakým by se za normálních okolností a v nezátežové situaci nechoval. Dochází k zúžení vědomí, pozornost je směřována na jedinou věc, což v daném případě byl útok na poškozeného, který je třeba chápat jako obranný mechanismus. Je-li někdo zahrán do kouta a nemá jiné možnosti, tak útočí. Vlášdu nad jednáním a chováním přebírají jednodušší mechanismy, bojové, útekové, prostě aktivizační mechanismy, které jsou na nižších úrovních. Toto jsou důvody, proč rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalované byly hodnoceny jako snížené a nikoliv vymizené.

27. Na základě provedených důkazů soud uzavřel, že se obžalovaná dopustila skutku, který je ve výroku tohoto rozsudku uveden. Soud nemá žádné důvodné pochybnosti o tom, že obžalovaná za popsané situace napadla 13 bodnořeznými ranami různé intenzity kuchyňským nožem poškozeného ležícího na zemi a způsobila mu zranění, které vedlo k jeho smrti.

28. Ve věci je bezesporu zásadním důkazem výpověď obžalované a soud tuto výpověď velmi pečlivě hodnotil. Obžalovaná se k trestné činnosti doznala, vypovídala přesvědčivě a logicky a její výpověď koresponduje s dalšími provedenými důkazy. Obžalovaná vypovídala po celou dobu shodně a svoji výpověď neměnila. Co se přesně dělo v průběhu útoku na poškozeného si obžalovaná nepamatuje a znalci psychiatr a klinický psycholog přílehlavým způsobem vysvětlili, jak k tomu mohlo dojít. Obhajobě obžalované tak soud mohl prakticky zcela uvěřit. Její výpověď není v rozporu s žádným z provedených důkazů.

29. Obžalovaná uváděla již v přípravném řízení, že si většinu toho, co se dělo, nepamatuje. Byla bez pochyby tím, kdo napadl nožem poškozeného a způsobil mu zranění, která vedla k jeho smrti. Svědčí o tom nejen její výpověď, ale také výpověď její sestry H. Nikdo jiný na místě nebyl.

30. Soud pozměnil skutek tak, aby odpovídal provedenému dokazování a hodnocení jednotlivých důkazů, aniž by porušil zásadu totožnosti skutku. V průběhu dokazování nebylo prokázáno, že by obžalovaná čekající pod vstupem do seníku, slyšela ze seníku hádku. O něčem takovém nevyprávěla obžalovaná a ani její sestra H. V obžalobě mimo bodnořezných ran, které obžalovaná poškozenému způsobila, jsou uvedeny krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních v pravé spánkové krajině a nečetné drobné červenohnědé oděrky a krevní výrony na povrchu těla, ale podle výpovědi znalce ze soudního lékařství tato poranění nemusela jednoznačně vzniknout v souvislosti s útokem obžalované, a proto je soud ve výroku rozsudku neuvedl.

31. Obžalovaná v přípravném řízení a před soudem vypovídala v podstatě shodně, jak je shora již uvedeno. Doznala, že poškozeného napadla opakovanými ranami nožem do oblasti krku, ale počet ran, které zasadila, si nepamatovala. Když popisovala předchozí zkušenosti s bratrovým chováním, soud jí uvěřil, protože její výpověď je podporována celou řadou dalších důkazů, a to výpovědí sestry H. matky a zprávami ze školy.

32. Už v přípravném řízení obžalovaná zmínila, že si většinu skutkového děje nepamatuje. Slyšela šramot a zvuky souboje, a když vylezla na seník, viděla bratra, jak klečí nad sestrou s nožem v ruce. Neviděla pohyb ruky poškozeného s nožem.

33. Ze zprávy školního psychologa a lékařských zpráv vyplývá chování poškozeného, ale také snaha jeho matky situaci kolem něj bagatelizovat, což činí její svědeckou výpověď v těchto otázkách jako ne zcela přesvědčivou. Pokud bychom situaci hodnotili podle toho, co matka obžalované uváděla před školní psychologkou, nebyl důvod, aby se obžalovaná a její sestra svého bratra bály. Zprávy hovoří mimo jiné o obavě matky, aby si pro poškozeného nepřišla „sociálka“.

34. Další zpráva školní psychologky vypovídá o podezření, že J. R. trpěl nějakou poruchou, ale jeho matka jakékoliv vyšetření syna odmítla, i když byla upozorněna na ohrožení jeho sestry H.

35. Zpráva o šetření Městského úřadu nese datum 18. 12. 2014 a svědčí o zjištěních na pozemku a v domě, kde obžalovaná bydlela. Byl zde zjištěn nepořádek a asi 6 psů. Dům v dezolátním stavu, vše velmi znečištěné, zničený a špinavý nábytek, na podlaze piliny a mezi nimi výkaly od drůbeže, psů a koček. Dům byl v podstatě vybydlený, všude je zápach ze zvířat a špíny. Připojen protokol o jednání z 13. 1. 2015, z něhož vyplývá, že J. a H. R. byli přihlášení k pobytu u rodičů matky v Praze 6, kde jsou podmínky vyhovující.

36. Ve zprávě Psychiatrické léčebny Praha 8 – Bohnice ze dne 27. 10. 2014 je uvedeno, že J. R. si při vyšetření stěžuje, že nemá rád zvířata, která ho rozčilují. Od malička byl plačtivý, uzavřený, ale také vzteklý, jak uvedla jeho matka.

37. Podle hodnocení J. R. ze školy od školního psychologa bylo u jmenovaného zjištěno sebepoškozování, které může být známkou psychických potíží. Po třech setkání s J. R. dne 5. 4. 2016 přichází jeho matka s tím, že syn je v pořádku. Dochází pouze k běžným konfliktům se sestrami. Matka dále odmítá návštěvu psychologa či psychiatra, ani nechce pomoc od OSPOD, s nímž říká, že má špatné zkušenosti. Je upozorněna na to, že syn potřebuje odbornou péči. Znovu matka přichází 14. 6. 2016 s H. a hned v úvodu vyjadřuje nechuť

k dalším setkáním u školní psycholožky. H. hovoří o napadání ze strany bratra J. a matka s nechutí přiznává, že syn je doma někdy agresivní a že jim vyhrožuje.

38. V záznamu o jednání z 24. 4. 2017, kterého se zúčastnila sociální pracovnice a kurátorka dětí a mládeže, J. R. uvádí, že se sestrou H. nemá žádné problémy. Matka k tomu říká, že do 15- ti roků věku měli mezi sebou potyčky, ale nyní se již nic závažnějšího neděje. Se synem nemá žádné problémy.

39. Podle rozhodnutí ředitelky [redacted] byl J. R. podmíněně vyloučen se zkušební dobou do 31. 3. 2018, protože si sám psal omluvenky, ztratil omluvný list a má větší počet absencí. Dalším rozhodnutím z 28. 3. 2018 byl vyloučen ze studia, protože měl další neomluvené absence.

40. Obžalovaná v hlavním líčení uvedla, že lituje svého činu, jde o velký zásah do života. Přijít o bratra není to, co by si přála. Také z chování obžalované v průběhu hlavního líčení bylo možné vycítit lítost nad ním, co udělala.

41. Ve spise je záznam o přestupku, kterého se měla obžalovaná dopustit 16. 4. 2018. Jde o přestupek podle § 8 odst. 1 písm. a zákona č. 251/2016 Sb. a dostala pokutu 500,- Kč. Obžalovaná k tomu uvádí, že se nechtěla se hádat s ochrankou, když v nákupním košíku zapomněla nějakou kosmetiku. Soud záznamu o přestupku nepřikládal větší důraz, protože vysvětlení obžalované může být pravdivé.

42. Svědkyně H. R. potvrzuje výpověď obžalované. V hlavním líčení hovořila o tom, že se probrala, když obžalovaná seděla na bratrovi. Před tím jí bratr udeřil do spánku. Porovnáním s její výpovědí z přípravného řízení nebyly zjištěny žádné zásadní rozpory. Bratr jí praštil do hlavy, spadla a“viděla hvězdičky“..... Pak se pamatuje, jak na něm sestra klečela a měla nůž od krve. Až k dotazům uváděla, že jí poškozený praštil pravou rukou do levého spánku. Upadla na pravý bok. Po úderu si není jistá, co bratr udělal, asi se otočil a šel ke svým věcem.

43. Svědci M. R. a A. R. mohli ve svých výpovědích popsat jen k chování syna, protože samotnému incidentu přítomni nebyli. Otec se vyjadřoval k roku 2014, kdy J. nějakou dobu bydlel u něj. V rozporu se zprávami, které jsou shora uvedeny, matka obžalované uváděla, že J. H. neustále napadal. Od patnácti roků se měla snažit, aby se dostal do péče psychologů. Na druhou stranu říká, že syn zase tak agresivní nebyl, pokud bylo po jeho.

44. Za přítomnosti obžalované byla provedena rekonstrukce činu, kdy obžalovaná shodně se svojí výpovědí popsala celou událost, kdy opakuje, že se bála o sestru. Obžalovaná za použití figurantů předvedla, jak celá událost probíhala.

45. Znaleckým posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, je přesvědčivě prokázáno, jaká zranění poškozený utrpěl. Vysvětlen znalci je mechanismus těchto zranění. Soud nemá pochybnosti o závěrech tohoto znaleckého posudku.

46. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, byl zpracován vyčerpávajícím způsobem a pro soud je přesvědčivým důkazem o trestní odpovědnosti obžalované a hodnocení její osobnosti. V hlavním líčení znalci vysvětlili a doplnili zejména závěry týkající se jednání obžalované.

47. Přepis záznamů v deníku, který si psala H. R. je doplněn jejími poznámkami k jednotlivým událostem v deníku zapsaným. Není zcela jasné, ze kterého přesně období je tento deník, ale vyplývá z něj, že 18. 3. 2016 poškozený měl napadnout svoji matku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

48. Z nahrávky z tísňové linky, kam obžalovaná volala 1. 5. 2018, vyplývá, že příslušnému operátorovi sdělila“zabila jsem chlapa“....., pak hovoří o bratrovi. Další nahrávka je z téhož dne v 8,03,13 hodin, kde obžalovaná hovořící záchrannou službou, uvádí.....“my jsme zabily bratra.....zaútočil na sestru“.

49. Protokol o ohledání místa činu, plánek a fotodokumentace vypovídají o konkrétních okolnostech na místě, v přístavku, o šmouhách od červenohnědé tekutiny na žebříku vedoucím na seník. Vypovídá o zajištěných stopách a nálezů těla poškozeného v levé části seníku mezi matracemi, a to v poloze na zádech, ruce u těla. Pod tělem byl spací pytel šedozelené barvy. Nalezen batoh, v němž mimo jiné byl kuchyňský nůž, další zrezivělý nůž bez rukojeti a lovecký nůž. Tělo poškozeného bylo ohledáno na místě znalcem ze soudního lékařství. Připojen je protokol o ohledání těla poškozeného, který měřil 180 cm a vážil 101 kg.

50. Odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie, svědčí o tom, že na zajištěném noži nebyla vizuální prohlídkou a ani dalšími metodami zjištěna použitelná daktyloskopická stopa. Podle odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví biologie, na čepeli nože zjištěna přítomnost lidského hemoglobinu. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví genetika, soud zjistil, že na ústřížcích nehtů poškozeného a ve stěru z žebříku vedoucím na seník zjištěny úplné, shodné profily DNA jedné osoby mužského pohlaví, které se ve všech sledovaných polymorfismech shodují s kontrolním vzorkem poškozeného. Z výskrabu zpod nehtů levé ruky obžalované prokázány profily DNA obžalované, ale i poškozeného. Na kuchyňském noži prokázána přítomnost DNA profilu, které je shodný s kontrolním vzorkem poškozeného.

51. Soud nemá po provedeném dokazování žádné pochybnosti o tom, že obžalovaná se v důsledku jí popisovaných události dostala do situace, kdy napadla poškozeného třinácti bodnořeznými ranami směřovanými na jeho krk, když poškozený pro krvácivý šok při otevřených bodnořezných ranách krku na místě zemřel. Obžalovaná po útoku telefonovala na policii, kde oznámila, co udělala.

52. Soud jednání obžalované kvalifikoval shodně jako podaná obžaloba, a to zejména s ohledem na výpověď obžalované, konkrétní okolnosti činu, závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a jednání poškozeného. Obžalovaná byla uznána vinnou zločinem zabití podle § 14 1 odst. 1 tr. zákoníku. Tohoto zločinu se dopustí ten, kdo jiného úmyslně usmrtí v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí myslí anebo v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného.

53. Jednání obžalované směřovalo ke způsobení smrti poškozeného, když obžalovaná s ohledem na svůj věk, vzdělání a zkušenosti věděla, že pokud použije vůči poškozenému nůž a opakovaně jej tímto nožem zasáhne v oblasti krku, může mu způsobit smrt. Soud hodnotil intenzitu útoku, použitý nůž a způsob, jak obžalovaná poškozeného napadla. Obžalovaná v útoku pokračovala a poškozeného zasáhla opakovaně, a to za situace, kdy se poškozený vůbec nebránil.

54. Bylo prokázáno, že obžalovaná v afektu, ve strachu o sestru a po předchozím zavrženíhodném jednání poškozeného, jej usmrtila. Afekt neměl vliv na samotnou formu zavinění. Zločin zabití je úmyslným trestným činem a obžalovaná si byla vědoma toho, co může způsobit. Napadení poškozeného bylo reakcí na mimořádně vypjatou situaci a oprávněný strach o sestru, když obžalovaná viděla, že poškozený klečí nad sestrou s nožem v ruce.

55. Soud dokazování zaměřil na chování poškozeného v posledním období a zjistil, že lze toto chování hodnotiti jako zavrženíhodné, a to i za situace, kdy je zde výrazné podezření, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

poškozený měl psychické problémy, které jeho rodiče žádným přiměřeným způsobem neřešili. Dokonce z provedených důkazů je zřejmé, že matka obžalované se řešení tohoto problému vyhýbala a otec situaci neřešil vůbec.

56. Bylo tedy prokázáno, že úmysl obžalované ve smyslu § 15 tr. zákoníku směřoval ke způsobení smrti poškozeného. Obžalovaná věděla, že svým jednáním může způsobit poškozenému smrt a byla s tím srozuměna (eventuální úmysl § 15 odst. 1 písm. b tr. zákoníku).

57. Obhajoba navrhovala, aby jednání obžalované bylo hodnoceno v souvislosti s ustanovením § 29 tr. zákoníku (nutná obrana) s tím, že obžalovaná jednala v nutné obraně, a proto by soud měl obžalovanou z obžaloby zprostit. Soud však s tímto postupem nesouhlasil, a proto rozhodl, jak je shora uvedeno.

58. Jak vyplývá z české trestněprávní nauky (srov. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. Komentář. 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2014, str. 398-420), nutnou obranou podle § 29 tr. zákoníku se rozumí čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, přičemž nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Čin brání se osoby při dodržení podmínek a mezí nutné obrany není trestným činem. Podstatou nutné obrany je odvrácení nebezpečí, které vzniká útokem směřujícím proti zájmu chráněnému trestním zákoníkem, a to činem, který by jinak byl trestným činem namířeným proti útočníkovi. Protože však obránce odvracející útok chrání tytéž zájmy, které chrání sám trestní zákoník, nejedná proti účelu trestního zákoníku, ale naopak ve shodě s ním. Může tak dojít ke střetu zájmů na ochraně různých společenských vztahů, a to zájmu, který byl napaden útokem (např. zdraví poškozeného obránce), na straně jedné a na druhé straně zájmu útočnicka (např. zdraví nebo život útočnicka), který je při nutné obraně obětován, aby tak byl odvrácen útok. Obecně lze tedy konstatovat, že nutná obrana je uplatněním práva proti bezpráví, při čemž svépomoc nahrazuje nedostatek ochrany zájmů chráněných trestním zákoníkem ze strany veřejné moci (nahrazuje vlastně zásah orgánů veřejné moci).

59. Podmínkou nutné obrany je, aby útok bezprostředně hrozil nebo trval. Podle okolností případu musí tedy být jasné, že útok musí bez prodlení a určitě následovat za hrozbou, přitom však nemusí být neočekávaný. Hrozba nemusí být vyslovena, postačí, když z okolností případu vyplývá (např. útočník sahá po zbraní). Útok ovšem nesmí být ukončen ani přerušen.

60. Soud dospěl k závěru, že nebyly zcela splněny podmínky nutné obrany, a proto čin posoudil podle obecných zásad, a to zejména též z hlediska jeho subjektivních znaků. Obrana nesmí být zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku, což v daném případě splněno nebylo, i když soud přihlížel i k tomu, že pokud má být obrana způsobila k odvrácení útoku, musí být silnější než útok samotný, ale nesmí být ale zcela zjevně přehnaná.

61. Obžalovaná uviděla poškozeného, jak klečí nad sestrou H. a v ruce má nůž, co by jistě svědčilo pro případný útok, ale obžalovaná poškozeného bodala opakovaně, i když se vůbec nebránil a ona ho držela tak, že se mohl jen těžko bránit. Nic nesevďčí rpo závěr, že by poškozený kladl nějaký odpor. Znalci ze soudního lékařství nezjistili na těle poškozeného nic, co by svědčilo o sebeobraně. Nutná obrana také nesmí být přehnaná, ale v daném případě byl poškozený usmrčen, i když by stačilo jej zranit.

62. Po zvážení všech rozhodujících hledisek při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel ze všech odpovídajících ustanovení, z § 37 a § 39 tr. zákoníku a zabýval se rovněž otázkou, zda v souladu s ustanovením § 12 odst. 2 tr. zákoníku je dána společenská škodlivost jednání obžalované, a proto se zabýval povahou a závažností spáchaného trestného činu, kdy nemohl přehlédnout zejména postoj obžalované ke spáchanému jednání, závažnost spáchaného jednání,

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Kabeláčová

dosavadní způsob života a možnosti její nápravy a samozřejmě neodčinitelný následek. a závěry znalců psychiatra a klinického psychologa. Soud přihlížel k chování obžalované po činu a k tomu, že projevila lítost nad svým činem, když v hlavním líčení uvedla, že svého činu lituje, a navíc z jejího postoje a chování je to zřejmé. V neposlední řadě soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalované. Obžalovaná v místě bydliště byla projednávána pro přestupek a v rejstříku trestů nemá žádný záznam.

63. Obžalované polehčuje, že svůj čin sama oznámila na policii (§ 41 písm. k tr. zákoníku), že se dozнала a tak napomáhala orgánům činným v trestním řízení (§ 41 písm. l tr. zákoníku). Soud přihlížel k tomu, že obžalovaná trestného činu lituje (§ 41 písm. n tr. zákoníku) a že vedla před spácháním trestného činu řádný život (§ 41 písm. o tr. zákoníku). Obžalované nepřitěžuje žádná z přitěžujících okolností uvedených v § 42 tr. zákoníku, ale přitěžuje jí, že se dopustila závažného jednání s neodčinitelným následkem, jak již bylo shora zmíněno.

64. Po zhodnocení všech shora uvedených okolností soud dospěl k závěru, že je na místě obžalované uložit trest odnětí svobody v trvání tří roků. Při právní kvalifikaci podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku je obžalovaná ohrožena trestní sazbou trestu odnětí svobody v rozsahu tři až deset let. Výkon trestu soud odložil na zkušební dobu v trvání pěti roků, když jsou splněny podmínky § 81 odst. 1 tr. zákoníku pro podmíněný odklad výkonu trestu na zkušební dobu. Není třeba na obžalovanou působit přímým výkonem trestu. Vše, co soud k osobě obžalované zjistil, jej vede k závěru, že trest spojený s delší zkušební dobou, na pět roků, k nápravě obžalované postačí. Během celé zkušební doby soud bude sledovat chování obžalované, a pokud by zjistil, že něco v jejím chování není v pořádku, mohl by rozhodovat o přeměně trestu v nepodmíněný.

65. Podle § 81 odst. 3 tr. řádu bylo rozhodnuto, že bude zničen modrý kuchyňský nůž o délce čepele 9 cm a celkové délce 18, 5 cm, protože jde o věc zanedbatelné hodnoty. Nepřichází v úvahu propadnutí nože, protože není zřejmé, že obžalované tento nůž patřil a soud nepředpokládá, že obžalovaná, případně její matka, chtěly za dané situace nůž vrátit.

66. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR s částkou 9 578 Kč, resp. připojil se za tuto společnost právník JUDr. B. Zídek. Připojení však není doplněno plnou mocí, která by JUDr. Zídka opravňovala k připojení se s nárokem na náhradu škody. Soud před zahájením dokazování v hlavním líčení opomněl rozhodnout podle § 206 odst. 3 tr. řádu, že poškozená společnost, resp. JUDr. Zídek, se nepřipouští jako poškozený, a proto rozhodl až v rozsudku a poškozenou společnost odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. V té souvislosti je jisté na místě také připomenout, že k připojení s nárokem na náhradu škody jsou předloženy podklady k výši škody, v nichž jsou uváděny položky, které jsou nejasné.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku může podat odvolání státní zástupce (pro nesprávnost kteréhokoli výroku), obžalovaný (pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká) a poškození, kteří uplatnili nárok na náhradu škody (pro nesprávnost výroku o náhradě škody) do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného.

Praha dne 29. ledna 2019

JUDr. Alexandra Chrdleová, v. r.
předsedkyně senátu